



ERDEM AYEN
“ YAŞADIĞIN HAYATI SEVMEK,
ALLAH'I SEVMEKTİR ”

BAŞARI HİKAYESİ

DOĞRU İNSANLARI İŞE ALMAKLA İLGİLİ NE SÖYLERİNİZ? SEÇİMLERİNİZ NEYE GÖRE OLUR?

Hal ve hareketlerini izlerim. Laubali mi? Vurdumduymaz mı? Dürüst mü? Meyhaneye, kahvehaneye girer gibi mi giriyor buraya; yoksa saygılı ve düzenli mi? Zamanında geliyor mu? Üç aylık bir deneme süresine alırım işçiyi. Bugüne kadar da o deneme süresinde başarısız insana rastlamadım. Çalıştığım insanlar fevkalade dürüst, çalışkan, iyi insanlar çıktılar.

SİZİ İŞİNİZLE İLGİLİ KONULARDA EN ÇOK MOTİVE EDEN ŞEY NEDİR?

Gözümün arkada kalmamasıdır. Ben bugün şundan eminim ki benden sonra da Bağlar Gazoz yürür. Çocuklarım bu işi götürürler. Bazı şeyler vardır ki sizden sonra ne olacağını bilemezsiniz, meçhul kalır. Ama ben inanıyorum ki bunu götürürler. Artık her şey onların elinde. Fakat alışkanlık hala her sabah dokuzda gelirim buraya. Gazetelerimi okurum, öğle yemeğimi yerim.

İŞİNİZİ KURARKEN BİR PLANINIZ VAR MIYDI? BU PLANA UYGUN HAREKET ETTİNİZ Mİ?

Öyle çalıştım öyle çalıştım ki aklınız hayaliniz durur. O zaman cumartesi günleri yarım gün çalışırdık. Öğleden sonra boştu. Sonra herkes İnkum'na Amasra'ya dinlenmeye giderken, ben akşam seferden gelirdim. Daha arabayı boşaltacağım, hesap göreceğim, eve gidip karnımı doyuracağım, yatıp dinleneceğim. Benim bunları yaptığım zaman zarfında millet

refah içerisinde dinlenirdi. Gıpta ederdim onlara. Elli sene önce oluyor bunlar. Burayı aldığım zaman da bu masada patron olarak bile hiç oturmam. Hep servis arabalarının başındaydım. Bilhassa Safranbolu dışına çıkan arabaların. On beş tonluk kamyonumuz vardı. Kamyonun şoförlüğünü yapardım. Maden suyu taşırdım, su taşırdım Kızılcahamam'dan. Araç'a, Eflânî'ye, Ulus'a sefere giderdim arabayla. Ben kullanıyordum. Boş yere bir şoför almalıydım da idare edelim diye. Çünkü kışın iş yok çoğunlukla yazlık iş bizimkisi. Şoför alsak o zaman kışın da o şoföre bakacağız. Ay başı hemen geliyor... Ben çalışırken diğer ortağım da işinin başındaydı hep.

İŞ BÖLÜMÜNÜ NEYE GÖRE YAPARDINIZ?

Ben oturmaktan hoşlanmazdım. O da oturmaktan hoşlanırdı. Yani belki birbirimizi tamamladık böylece. Dükkanında oturmak benim görevim olsaydı belki başaramazdım. Çünkü çok fazla oturmak sıkıntı verir bana. Ben hep hareket halinde çalışmışım. İnsanın kendisini tanıması önemli.

GİRİŞİMCİ GENÇLERE NE SÖYLEMEK İSTERSİNİZ?

Merdiven basamak basamak . Birdenbire hiçbir şey kucağınıza hop diye düşmez. Şimdiki gençler iki yıl, üç yıl, dört yıl okul okuyor. İş beğenmiyor. Ben üniversite mezunuyum diyorlar. Brak üniversite mezununu, onlar ilkokul mezunu gibi şu an. Bizim zamanımızda ilkokul mezunu müdür oluyordu. Ben ortaokul mezunuyum. Şube müdürü oluyordum. Bugün artık üniversite mezunu olmakla iş bitmiyor. Herkes üniversite mezunu çünkü. Onun için üniversite mezunuyum deyip iş beğenmemelik yapmamalılar. Kendilerini tanıyıp işlerini bulmalı ve sonra üzerinde

kendilerini geliştirmeliler. Bayanlarımız tabii ki iş seçerken daha dikkatli olmalı. İş dünyasında onların yeri ayrı. Genç kızlarımızın başarılarını gördükçe gururlanıyorum. Onlar bizim en değerlilerimiz.

HAYATINIZIN DÖNÜM NOKTASI OLARAK DÜŞÜNDÜĞÜNÜZ BİR ANINIZ VARSA BİZİMLE PAYLAŞABİLİR MİSİNİZ?

Elli beş senesinde bir sürü problemim vardı. Ailevi sorunlarım vardı. Ben yetim bir çocuğum. Babam yoktu. Abim vardı, vefat etti. Ben yalnız kaldım. Bakkal dükkanım vardı. Problemler büyüyünce memleketi terk edeyim dedim. Kapatmış dükkanı, İstanbul'a gittim. İstanbul'a giden hemen ne yapar? Doğru sinemaya gider. Hiç görmemişindir çünkü. Hep yerli film görmüştüm Safranbolu'da. Çemberlitaş' ta üç buçuk saatlik bir film izledim. Film bitti, bir yazı çıktı filmin sonunda: "Yaşadığın hayatı sevmek, Allah'ı sevmektir." Rus yazar Tolstoy'a ait. Çıkıyordum, oturdum koltuğa. Allah Allah bu ne demek? Yaşadığın hayatı sevmek, Allah'ı sevmektir?

O gün orada ,ben burada ne yapıyorum, dedim. Benim hayatım burada değil ki. Benim hayatım Safranbolu'da. Sana bu hayat, bu kader verildiyse senin bunu değiştirme imkânın yok ki dedim kendime. Öbür gün bindim otobüse tekrar Safranbolu'ya geldim. O kararlı Erdem, bir cümle sayesinde hayatının çizgisini değiştirdi orada. Her şey değişti. Belki bugün hiçbir şey olamayacaktım. Sefalet içinde olacaktım, belki ölmüş olacaktım. Yapı itibarıyla sağlam bir insan değildim o zaman. Müsattim kaymaya. Döndüm. Kimse daha bir şey hissetmemişti. Geldim açtım dükkanı. Bana dediler ki "Mal aldın mı?" dedim aldım. İnsanların hayatta nelerle karşılaşacağı hiç belli olmuyor.

DUVARINIZA ASTIĞINIZ BU SÖZ DÜSTURUNUZ MU?

"Parayı İsraf Etmekten Kendini Sakla Pek, Kalırsa Düşmanına Kalsın Dosta Muhtaç Olma Tek." Çünkü en zor şey dosttan yardım istemektir. İnsanlar size cimri desin ne derlerse desin. İsraf edip o duruma düşmektense bırakın düşmanınıza kalsın malınız tek dosta muhtaç olmayın. Hayat kolay değil.

Mutlu olmak için geçmişe bakmalıyız. Bakmalı ve görmeliyiz neler var... Kel, kör, topal, aç, susuz, insanlar... Sağlam mısın, hamd et. İlerlemek için de önüne bak. Benim felsefem budur.

